

Stein Henriksen er død: 88 år gammel

*Intervju med Jørgen Høgetveit, i AKF – av frilansjournalist Svein Villy Sandnes – 3. mai 2011.
Saken kommer snart på trykk i Norge IDag.*

- En stor stridsmann for Guds rikes sak er gått bort, gjennom dødsfallet til Stein Henriksen. Det sier sekretær Jørgen Høgetveit i Akademiet for Kristen Folkeopplysning. Henriksen døde natt til 3. mai.

I mange forskjellige sammenhenger har Stein Henriksen vært en viktig person på kristenfronten og ikke minst som formann for Akademi for Kristen folkeopplysning i 13 år.

1. Kan du fortelle om ditt siste møte med Stein Henriksen?

Min kone og jeg besøkte han på Omsorgssenteret søndag 1. mai. Han virket svekket, men var våken og klar, og hans humoristiske sans var på plass. Vi fikk ikke så lang samtale med han for han hadde problemer med nok pust til å snakke så mye – så mye tydet på hjertesvikt. Mot slutten tok jeg Bibelen som lå der og spurte om jeg skulle lese et Guds Ord – og lyse velsignelsen – noe han ble glad for. Så delte vi Rom. 8, 3-4: ”For det som var umulig for loven, idet den var maktesløs ved kjødet, det gjorde Gud, idet han sendte sin Sønn i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld og fordømte synden i kjødet,⁴ forat lovens krav skulde bli opfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden” og lyste så den aronittiske velsignelse over han. ”Herren velsigne og bevare deg.” og videre om Herrens åsyn som skulde lyse mot han og være han nådig og gi han fred. Det var han glad for og takket. Det var det siste før vi sa farvel. Det er et godt minne.

2. Henriksen hadde opplevelser på havet i Finnmark. Hva betyde dette for hans kristenliv?

Da han var ferdig med de teologiske studiene, reiste han til Finnmark og virket en stund som lærer ved Samemisjonens skole i Karasjok – for å fortsette i forskjellige prestestillinger – til sammen 14 år. Både under krigen i Oslo forfulgt av nazistene og senere i flere opplevelser i sterk storm på havet hvor skuta var truet med forlis – ropte han til Gud – og fikk oppleve Guds konkrete inngripen og nåde. Det var nok sterkt medvirkende til den selvstendige, bibelavhengige mann han ble og som gjorde han til den bibeltro stridsmann for Bibel og Guds rike. Han hadde lærens nådegave.

3. Hva med tiden som prest og prost?

Prestetjenesten faller i tre perioder. Fjorten år i Finnmark, mange år i Ytre Namdalen prosti som prost og til slutt som sogneprest i Farsund. Han tjente under flere slags biskoper – og hadde mangt et oppgjør p.g.a. sine solide kunnskaper i bibelspråkene, kirkehistorie og kirkeretten. Og han opplevde nok tjenesten mot slutten tung ettersom frafallet fra den sunne og sanne lære økte på. Han trakk jo konsekvensen av det til slutt og meldte seg ut av Den norske kirke. Men han fortalte meg også en rekke både alvorlige og rike opplevelser fra tjenesten i DNK og andre sammenhenger – og hans lune humor glemte heller ikke en rekke muntre historier som påkalte smilet.

4. Han var formann i 13 år for AKF. Hva betydde dette?

Ja, vi ble kjent med han hos noen venner i Eiken – og merket med en gang at dette både var mann som visste hva han snakket om og som vi fikk åndelig kontakt med. Han ble med i styret og senere valgt til formann – og vi hadde et rikt og godt samarbeid i mange år. Han hadde solide teologiske kunnskaper, og gikk til grunnspråkene for å fastslå de bibelske sannheter og var også sterkt opptatt av utviklingen ute og hjemme. Dessuten behersket han tysk og engelsk og hadde god eksamen i samisk – så han var alltid lett å be og snakke med når man var i tvil om fundamentale ord og spørsmål.

5. Hva med glossaren - og hva går dette ut på?

Ja, den bibelske glossaren til GT's bøker viser hans opptatthet av Skriften og å vite eksakt hva Skriften sier. I mange år skrev han ut spiralhefte etter spiralhefte med hebraiske tegn og ord til venstre og norsk oversettelse med grammatikk til høyre. Slik skrev han forklaringen til ordene i hele G.T. I alt ble det 8000 håndskrevne sider. Ikke før på hans riktig gamle dager fikk vi ordnet det slik at han kunne begynne overføring til data – og trykke det i bøker på AKF/Krossen Media forlag. Han rakk å overføre mer enn halvparten, og det ble i alt 6 bind som vi har solgt noe av. En interessant observasjon fortalte hans kone oss. Om han var aldri så trøtt – så kviknet han til når han fikk sette seg ned og arbeide med glossaren. Det betydde mye for han, og han er vel en av de dyktigste hebraikere Norge har hatt. Så vidt jeg husker, var han den eneste i Norge som uttalte seg i skapelsesdebatten og oversatte det bibelske ord for dag (yom) i 1. Moseb. riktig – som døgn av 24 timer. Det ble senere bekreftet i Creation Magazine som fortalte at alle seriøse hebraikere ved de store universiteter i verden mente det samme.

6. Hva med bibelseminarene på Solgry- og Laberget leirsted?

Da vi begynte å arbeide med slike ting i AKF-styret var han med med liv og sjel og stod for mye av kontakten med rektor Niels Ove Vigilius ved Dansk Bibelinstitut, Carl Fr. Wisløff, sjefsred Arthur Berg m.m.flere, satte opp tema og ledet mange av samværene i 9 år henholdsvis i Rogaland og i Trøndelag. Det samlet godt med folk – ofte full sal – og vi har mange gode kassettopptak fra disse fundamentale lære- og opplysningsseminarene – som vi arbeider med å overføre til CD. Det er solid bibelsk lærestoff.

7. Hva med hans kone i prestegjeringen?

Han traff sin kjære Herborg i Finnmark, og hun stod med han i tjenesten som en god medhjelper i alle år til hun døde i fjor sommer og ble dypt savnet. De hadde bedt om at tiden mellom deres hjemlov ikke måtte bli lang – og nå fikk han komme etter til Jesus og Herborg under ett år etter hennes død.

Hun var utdannet husstellærerinne og stelte hjemmet deres godt på alle måter for han, gjester og i tjenestesammenheng. Hun spilte godt orgel og spilte til gudstjenester i Finnmark – samt hadde en fyldig og sterk stemme og var sikker til å lede sangen på møtene. Det var selvsagt til stor hjelp i tjenesten. Hun ble aldri kvitt kvalmen på sjøen, men var likevel med han på mange av hans reiser på havet i prestetjenesten der Nord.

Til slutt slo de seg ned i en deilig villa ut mot havet på Ramsland helt syd i Norge, og de hadde åpent hus for venner og nattverdsgjester som han ledet helt til det siste.

Styret i AKF takker Gud for alt Stein Henriksen og hans gode kone fikk bidra med i Guds rike og for AKF og lyser fred over hans minne. Stein Henriksen blir begravet fra Spangereid kirke tirsdag 10. mai kl. 12,30.

Tillegg:

Fra LYS, april 2011 - fra Akademiet for Kristen Folkeopplysning - gjengir vi her et stykke om Stein Henriksen ført i pennen av sekretær i AKF, Jørgen Høgetveit.

Hjertelig takk til AKF`s formann Stein Henriksen

Da år 2010 gikk mot slutten, maktet ikke Stein Henriksen formannsvervet lenger og gikk av etter 13 år. I en alder av 87 år, hvor helsa sviktet noe og han mistet sin kjære Herborg - ble bakkene her på jord fram mot evigheten tunge på flere måter - selv om tanken er klar. AKF vil derfor nytte anledningen til å si han hjertelig takk for hans lange innsats. Hans bidrag i AKF har vært saklig solid og meget verdifulle i styremøtene, i arbeidsgruppen for bibelseminarene AKF holdt i 9 år på Solgry og Laberget. Og ikke minst husker vi hans åpningsandakter i styret med stor takknemlighet og glede, og redaktøren er takknemlig for hans mange grundige artikler til Lys, informasjon om vanskelige teologiske- og språkspørsmål.

Foruten engelsk og tysk, behersket han jo også latin, gresk og hebraisk og hadde også god eksamen i samisk. Dette var selvsagt nyttig i åndskampen, men enda mer viktig var hans solide bibeltroskap og forankring. Det Skriften først og fremst krever av en hyrde og lærer, er at han ikke sviker Ordet. I ofte stor motstand kjempet han for å gjennomføre presteløftet som han hadde gitt og hvor det står:

1- at du forkynner Guds ord klart og rent, som det er oss givet i den hellige skrift og som vår kirke vidner om det i sin bekjennelse.

2 - forvalter de hellige sakramenter etter Kristi innstiftelse og vår kirkes orden

3 - trofast formaner din menighet til sann omvendelse, levende tro på Kristus og hellig liv i kjærlighet til Gud og nesten.

4 - og også selv av hjertet legger vinn på å leve etter Guds ord, og trenge dypere inn i den hellige skrift og den kristne tros sannheter.” Dette sier bl.a. Den gamle liturgi som han lovet å være tro mot - og få har vel etterlevet denne holdning til Skriften som Stein Henriksen med sitt utholdene arbeid med Skriften. Der hentet han det som han trengte til den hjord som han var satt til å fø og lede og formane. Få kan vise til en slik grundig skrifttroskap som Stein. Ikke minst ser en dette av den store og krevende innsats i en tid som den han måtte gjennomleve med menighetsråd og skiftende biskoper som var på vei mot den frafallskirke vi ser mer og mer. Det er den største kjærlighet og omsorg som kreves av en hyrde at han holder fast på Skriften og gir menigheten skikkelig føde.

I mange år som prest og prost skrev han på en glossar med sirlige hebraiske tegn til v. og oversettelse med grammatikk til h. 8000 håndskrevne sider ble det — som han på sine gamle dager — godt passert 80 — begynte å overføre til data. Han rakk halve GT som nå er trykt av AKF/Krossen Media i 5 bind. Et læremessig storverk.

Mye av årsaken til denne dype forankring til Skriften stammer nok tilbake fra hans ungdom da

han voks opp i et ikke kristent miljø, men staket likevel kursen til MF. Han ble heftet i studietiden av krigen - hvor han fikk oppleve flere undre av Guds beskyttelse og omsorg. Da hans reiste nordover til Finnmark - hvor han tjente i 14 år - fikk han også flere sterke opplevelser på sjøen i forferdelig uvær — hvor han ropte til Gud, og han svarte og reddet. Han arbeidet også en del for Samemisjonen der nord.

Han kom senere til Ytre Namdalen prosti hvor han tjente under biskop Godal. Tidligere hadde han hatt biskop Norderval som han omtalte som real og rett fram. På sine eldre dager fikk han sognepreststilling i Farsund - men Sørlandet hadde ikke så mye av den bibeltroskap som han forventet å finne der. Det var - som han bedømte det - en god del lærepluralisme langt inn i toppledelsen, noe som ga motbør og belastninger - så han til slutt ble langvarig sykmeldt og gikk av noe før tiden.

I de tider møtte undertegnede han hos noen venner i Eiken - og det ble et langt og godt vennskap gjennom mange år da vi fikk knyttet han til AKF hvor han tok over etter Asbjørn Stoveland. Siden DNK ikke i særlig grad aktet på denne bibeltro kapasiteten - var vi ekstra glad over å knytte han til vårt arbeid i AKF.

Han har fortalt red. en rekke av sine opplevelser i sin tjeneste nordpå og senere. De er behørig notert - og er trosstyrkende opplevelser som vi vil prøve å komme tilbake til ved en senere anledning. En av disse trosstyrkende opplevelser har vi allerede trykt i et Morsdagshefte. Vi har også fått overlevert en rekke av hans prekennotater og noen har vi allerede benyttet oss av - og flere skal det bli. Vi sier med Egil Aarvik: jo flere nye bøker jeg leser, jo mer får jeg lyst til å lese de gamle, og det gjelder ikke minst innen teologien. Men i denne omgangen benytter vi bare anledningen til å bringe deg en hjertelig takk fra styret og redaktøren for alt det bibeltro arbeidet du la ned i AKF. Og vi ønsker deg Guds velsignelse og fred i den tid du enda måtte få blant oss — til du får komme hjem til Han du tjente så trofast i mange år og du får treffe igjen din kjære Herborg og gode medhjelpere som stod med deg helt fra Finmarktiden til hun i fjor fikk hjemlov med Stein trofast ved hennes side i avskjedsstunden.

Fru Herborg Henriksen var hans gode medhjelper i hans prestedtjeneste og fulgte han ofte på havet.

